

DE POSTRIJDER

Abonnement

DER PROVINCIE LIMBURG.

6 francs per jaar. Een blad afzonderlijk 15 centimen.

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.

TONGEREN, DEN 5 MEL. Van alles wat.

De bewoners van het arrondissement Tongeren hebben de voldoening van te kunnen zeggen dat een belangrijke wetgevinge Kamers delftig vertegenwoordigd zijn.

De redevoering welke M. Meyers verleden week afgesproken heeft, verdient een bijzondere melding. Onze achtbare vertegenwoordiger heeft de aandacht van het gouvernement gericht op de noodzaak dat in de laatste overstromingen geleden werd door de bewoners der oevers van de Maas in het arrondissement Tongeren.

En wat doet men om de overstromingen in Limburg te komen? Niets. In de begroting van het ministerie van binnenlandse zaken vindt men eene zekere som, bestemd om de overstromingen voor te komen in de provincien Luik en Namen.

Wat is het juist: er is geen geld; de scholen zonder leerlingen versindt alles en wanneer de ongelukkige Maaslanders hulp roepen bij het gouvernement, dan krijgen zij voor antwoord dat de kas ledig is.

bouwen van nieuwe scholen, in het verbeteren en vergrooten van bestaande scholen, is gansch nutteloos. Elkeen kent ze zoo goed als wij.

Gelijk het in onze gemeenten en omstreken geaan is, zoo heeft men gansch het land door scholen gebouwd. Waarom denkt gij nu dat de geuzen die duizende scholen door gansch het land opgericht hebben?

Zoo dom zijn de geuzen niet. Zij weten zoo goed als gij en ik dat binnen duizend jaar hunne scholen zoo leeg zullen staan als heden. Waarom hebben zij dan die scholen gebouwd? Zij moeten toch een doel gehad hebben; want als zij in staat waren al die miljoenen welke zij aan het school-bouwen verkwist hebben, zoo maar zonder reden in het water te werpen, dan wierd het tijd dat er in de colonie van Gbel een plaats voor hen gezocht werd.

Maar met al die zorgvuldigheden raakt de kas van het gouvernement zoo leeg als de onze, want voor elk schoolgebouw moeten zij subsidies geven en gelijk zij hier doen zoo bouwen zij overal. Zij betalen meer miljoenen als wij duizenden te betalen hebben.

Helt gij ooit gehoord dat iemand die niet geassureerd is zijn eigen huis zou in brand steken om het plezier te hebben dat van zijnen geluur te zien afbranden? Zij moei niet gelooven dat de geuzen zoo tot zijn, doch zij hebben andere pijlen in hunnen koker.

Maar de grondwet dan, zal menige lezer antwoorden, die de vrijheid van onderwijs waarborgt, wat zullen de geuzen daarmee aanvangen?

Denkt gij dat de geuzen zich aan de grondwet storen. Hun groot patroon, M. Laurent, noemt de grondwet: De loeprij van het jaar 50. Daardoor willende te kennen geven dat de grondwet gemaakt is in het voordeel der katholieken, tegen de geuzen. Zij beminnen de grondwet, juist zooveel als de vrijheid, te weten zoolang zij in hun profijt is.

Als nu een huisvader zijn kind zou te huis houden, zoohaast die wet in voege is, zal hij eenen eersten keer vermaand worden. Blijft hij weigerig, zal hij voor den rechter geroepen worden, welke hem de artikels der nieuwe wet zal doen kennen volgens welke hij verplicht is zijne kinderen naar de geuzenschool te zenden.

Begrijp gij nu, geachte lezer, waarom de geuzen al die scholen bouwen? Tegen dat zij hunne schoolwet volledigen, moeten zij toch lokalen en onderwijzend personeel genoeg hebben, om al de kinderen te plaatsen en te onderwijzen.

Daarom moeten de katholieken van nu af met hand en tand werken om de geuzen te beletten die tirannieke wet tot stand te brengen, want hun enigste droom is: door hunne goddelooze scholen alle godsdienstig gevoel uit het hart onzer kinderen te rukken.

Stads- & provincie nieuws

Het geuzenblad is niet weinig gehinderd door de onbekwaamheid die het schepencollege toont in de kwestie der boulevard. Reeds meermalen hebben wij het verlangen uitgedrukt zijne denkwijze te kennen over de handelwijze van het schepencollege; maar nooit hebben wij iets anders bekomen dan die ontwijkende antwoorden die op het volgende oorkomen: a. Sedert lang hebben wij op dit alles geantwoord; laten wij daar niet meer van spreken; ten andere de klerikalen van den raad hebbende werken zoowel gestemd als de liberalen.

Wij achten het onze plicht, het geheugen van het geuzenblad zoo wat te verscherpen. Wij doorbladeren onze collectie van 1880 en vinden er het verslag eener zitting die de gemeenteraad hield op den 18 juni van dat jaar. Het dagrole bevatte dit punt: Afbesken van de taal tusschen de Hasselsche poort en de Kruispoort.

— Hij heette graaf Gervais van Chateauf. Fulgentius richtte zich geheel overtuind; de bleekheid van zijn gelaat had een doodskleur aangenomen. Zijne lippen bewogen zich zonder een klank te uiten; hij strekte de armen uit en scheen Doomaat met een afgrijzen weg te stooten, vervolgens viel hij op de knien en met kraampachtige vingers omvatte hij het zilveren kruisbeeld, drukte zijne lippen op de voeten van den Heiland, en machteloos verbleef hij daar al snikkende.

HET HUIS DER HEKSERIJ

EEN VERHAAL UIT DEN OUDEN TIJD naar 't Fransch van RAOUL DE NAVERY. (24° VERVOLG.)

Donaat zweeg een oogenblik, voer met de hand over het voorhoofd en ging vervolgens voort met een aangedane stem: — Dizier! ach! indien ik Dizier weer zag!...

dezer vrouw misbruik gemaakt hebben om haar de bitterste aller smarten te bereiden!

— Ik heb u reeds gezegd, Hugnette kende de misdaad; hare bliken, hare woorden, haar stilzwingen zelf herinnerde mij haar... M. Rupert van Norweil zegde: — Wij kennen een gedeelte van uw leven; ga voort met uwe bekentenis.

— Indien God heden mijn leven in de handen van den zoon mijns slaafteurs stelt, dan ben ik verloren, zegde hij bij zichzelven, en de zwakke hoop die een oogenblik zijn gemoed vervulde, terwijl Fulgentius hem met goedheid ondervroeg, maakte voor een volkomen ontmoediging plaats.

— Een oogenblik later kwamen de kapelaans terug en de bediende, die zich tijdens de ondervraging ter zijde had gehouden gaf het teken, waarop de baljuw en de cipier in de gevangenis terugkeerden.

— De notaris sloot het register waarin hij de bekentissen der gevangenen had opgeschreven; M. Rupert van Nouvel gaf den cipier, een kroon van zestig stuivers en overhandigde hem de sleutels der cellen, vervolgens verliet hij stilzwingend de vier priesters en de bediende de gevangenis van het baljuwenschap.

— De onbekannek en de kapelaans verbiedden het gebed van Fulgentius: deze ging met smikken voort en het was pijnpik te zien hoe zulk een droefheid dit brooze lichaam schokte.

— Hij heette die goddelijk begrip der liefde, dat op alle geestesschikkingen en angsten overblijft heeft Fulgentius naar de voeten van het kruis gestreden...

Na die woorden verklaarde M. Coart in name van de meerderheid van den raad dat, uitgezien den toestand waarin het schepencollege de katholieke meerderheid stelde, de leden dezer meerderheid van alle verantwoordelijkheid afzagen in het uitvoeren der ondernomen werken, evenals in de erge gevolgen die zouden kunnen voortvloeien voortvloeien door de nalatigheid van het schepencollege.

Na deze indrukkelijke verklaring drukte M. Schaeften den spijt uit dien de handwijze van het schepencollege bij hem veroorzaakte en verklaarde daarbij dat hij de aanbesteding enkel goedkeurde onder het voorbehoud door den heer Coart aangehaald. De heeren Vroonen, Gooer en Wynants waren van het zelfde gevoel.

M. Slegers verklaarde zich tegen het ontwerp, eerstens omdat de uitvoering der werken zoodanig verward was geworden, dat er zelf geen grondplan was en dat de grenspalen tusschen het eigendom der stad en dat der burgers nergens aangeduid waren. Een ander punt door den heer Slegers aangekurd, was het oprichten van den muur aan het uiteinde der Nieuwstraat, iets wat de som van 6580 fr. ging kosten en waarvan de noodzakelijkheid niet genoegzaam bewezen was.

M. Breex, wel vrijmoediger dan zijne gezellen, erkende de juistheid dezer opmerkingen en raade het schepencollege aan te rekoning van te houden.

M. Slegers eindigde met te verklaren dat het schepencollege alleen verantwoordelijk is over de werken die gingen uitgevoerd worden, omdat, met den raad het bezichtigen der plannen te weigeren, het college die verantwoordelijkheid op zich genomen had.

Tegenover deze handwijze was niets anders te stellen dan eene deftige protestatie. De katholieke leden van den raad hebben, om de afwijking te verklaren, dat, zonder tegen het uitvoeren der werken op te komen, zij aan de leden van het schepencollege al de verantwoordelijkheid der noodlottige gevolgen lieten die hunne handwijze moest in zich slopen.

M. Breex, wel vrijmoediger dan zijne gezellen, erkende de juistheid dezer opmerkingen en raade het schepencollege aan te rekoning van te houden.

M. Slegers verklaarde zich tegen het ontwerp, eerstens omdat de uitvoering der werken zoodanig verward was geworden, dat er zelf geen grondplan was en dat de grenspalen tusschen het eigendom der stad en dat der burgers nergens aangeduid waren.

Tegenover deze handwijze was niets anders te stellen dan eene deftige protestatie. De katholieke leden van den raad hebben, om de afwijking te verklaren, dat, zonder tegen het uitvoeren der werken op te komen, zij aan de leden van het schepencollege al de verantwoordelijkheid der noodlottige gevolgen lieten die hunne handwijze moest in zich slopen.

M. Breex, wel vrijmoediger dan zijne gezellen, erkende de juistheid dezer opmerkingen en raade het schepencollege aan te rekoning van te houden.

M. Slegers verklaarde zich tegen het ontwerp, eerstens omdat de uitvoering der werken zoodanig verward was geworden, dat er zelf geen grondplan was en dat de grenspalen tusschen het eigendom der stad en dat der burgers nergens aangeduid waren.

Tegenover deze handwijze was niets anders te stellen dan eene deftige protestatie. De katholieke leden van den raad hebben, om de afwijking te verklaren, dat, zonder tegen het uitvoeren der werken op te komen, zij aan de leden van het schepencollege al de verantwoordelijkheid der noodlottige gevolgen lieten die hunne handwijze moest in zich slopen.

M. Breex, wel vrijmoediger dan zijne gezellen, erkende de juistheid dezer opmerkingen en raade het schepencollege aan te rekoning van te houden.

M. Slegers verklaarde zich tegen het ontwerp, eerstens omdat de uitvoering der werken zoodanig verward was geworden, dat er zelf geen grondplan was en dat de grenspalen tusschen het eigendom der stad en dat der burgers nergens aangeduid waren.

Tegenover deze handwijze was niets anders te stellen dan eene deftige protestatie. De katholieke leden van den raad hebben, om de afwijking te verklaren, dat, zonder tegen het uitvoeren der werken op te komen, zij aan de leden van het schepencollege al de verantwoordelijkheid der noodlottige gevolgen lieten die hunne handwijze moest in zich slopen.

hijnsje van den politie agent aan de Bilsenpoort moezn niet blijven staan. En dat alles omdat het schepencollege met een onovergeeflijke lichtzinnigheid is te werk gegan, zonder in het minste rekening te houden van de protestaties en de waarschuwingen der katholieke raadsliden.

Zoodaart, wij herhalen het, reders aandel in de verantwoordelijkheid wel bepaald. Dat is eene bladzijde uit de geschiedmissie der Tongersche geuzen die het gezindtal altijd zal trachten met eenen slauer hoekje te houden, met te beweren dat alles reeds twintigmaal is wederlegd geworden.

De gouverneur der provincie Limburg heeft de eer bekend te maken dat de hereningsraad, den 8 dezer, om 10 uren s morgens, op het provinciaal gouvernementshof, te Hasselt, zaalnummer 40 over de te roepingen tegen de beslissingen der nutteraderen voor de lichting van 1883.

De gouverneur der provincie Limburg heeft de eer bekend te maken dat de hereningsraad, den 8 dezer, om 10 uren s morgens, op het provinciaal gouvernementshof, te Hasselt, zaalnummer 40 over de te roepingen tegen de beslissingen der nutteraderen voor de lichting van 1883.

Morgen zondag zullen de oefeningen beginnen van het Festaal ingesteld door het genootschap van den H. Vincentius a Paulo, ter gelegenheid van de vijfjarige verjaardag der instelling van het genootschap. De verjaardag der werkende en ere leden zal plaats hebben in de zaal van het kapittel zondag, maandag en dinsdag 6, 7 en 8 mer om 5 uren, s namiddags.

Wij herinneren dat morgen zondag om 8 uren, M. Van de Venen in den grooten zaal der Concordia eene laatste vertooring over het magnetisme zal geven die de eerste wetvaardig zijn zal, welke deze bekende magnetiseerder over veertien dagen in hetzelfde lokaal gaf.

Het toon- en letterkundig avondfeest, verleden donderdag in het St. Jozef's-Patroonaal gegeven, vereeuigde in den omd en zaal der Concordia een talrijk hoore publiek, waaronder de heeren E. H. gestelijken der stad.

Al de muziekstukken door het orkest der maatschappij de Ware Burgerbond a ingevoerd; de Carnaval de Venise, voor fluit en piano, door P. C. en L. L.; en Luccerna Berpa voor viol en piano, door E. S. en L. L. en de hoerige alleen-spraak van L. L. verdrieden ten volle de toechuingen der menigte. Eene hoerige toeling komt de nieuwe fantasia „Mahlone" toe, die, met een waar talent door den jongen Componist E. S. vervaardigd, ook zoo door het orkest ingevoerd werd.

De oepening dat de toekomstige op het feestje wat te zeer de overhand had was gegend, maar dit spronk t moest hieruit dat D. L. in hoode eener verkondiging, met zyne twee kluchtgevoordrachten niet heeft kunnen te voorschijn treden.

Kerkelijk nieuws. MEIEMAAND.

Wij laten hier de schikkingen volgen, leyt in den voortreffelijken brief, welke Z. Hoogw. de dreven... Zijn Heiland te noderen is een troost, zelfs dan als men geen troost verlangt.

Fulgentius leed op dit oogenblik te veel om zich niet met zijn smart alleen bezig te houden. — M. Alos Le Bouffler, den jongeling met zeede afkamen, ging naar hoven en klepte op de deur van zijn kamer; maar de priester hoorde niets, een bewusteloosheid was op deze zijdsdroefheid gevolgd. Toen hij tot zich zelven kwam, was de avond reeds gevallen en de maan schoot schuins een zijner stralen in de cel die een der hoeken in een zacht licht baadde, in welke hij zich bevond, terwijl het andere gedeelte in de duisternis bleef geluid.

Fulgentius had eenige minuten noodig om zijne gedachten te verzamelen; zij ontsnapten hem echter en de leegte, die achterbleef, liet hem gebroken en machteloos. Eindelijk herinnende hij zich het bezoek in de gevangenis van het baljuw-schap en riep uit: — De moordenaar van mijn vader! ik heb den moordenaar van mijn vader gezien!

De gedachte op den ellendige, die hem dubbel tot wees had gemaakt was, gelijk wij weten, dat gene wat den jongen kannunik aanhoudend bezig hield. Zijne geboden en kastijdingen waren niet voldoende geweest om de herinnering aan den moordenaar bij hem uit te wisschen; door zijn lieftaligheid moest hij bovemenschelijke pogingen op zich aanwenden om van God niet te verlagen dat Hij dengene straffe, die hem van een geerden vader en twee liefdelijke moeder had beroofd. De stem der kinderlijke leerdeheid deed zich altijd in zijn gewond hart hooren. Het scheen dat God om aan Fulgentius alle hoogenoedige gedachte te benemen hem in de ziel deze nog niet geheele wond wilde laten.

Hij had hen men gezien, wiens gelaat hij zoo menigmaal had getracht voor zich te halen; hij had den moordenaar van M. van Chateauf voor zijn zoon hooren spreken en smeken geen wees van hem te maken... God is rechtvaardig! God straffe dezen moordenaar. In hechtnis genomen voor een heilichennedigen diefstal, dien